

משנה - יבמות

פרק ו - משנה ו

לא יבטל אדם מפריה ורבייה, אלא אם כן יש לו בנים. בית שמאי אומרים, שני זכרים. ובית הלל אומרים, זכר ונקבה, שנאמר, (בראשית ה) זכר ונקבה בראם (כג). נשא אשה, ושהה עמה עשר שנים, ולא ילדה, אינו רשאי לבטל. גרשה, מתרת לנשא לאחר (כז). ורשאי השני לשהות עמה עשר שנים. ואם הפילה, מונה משעה שהפילה. האי ש מצוה על פריה ורבייה, אבל לא האשה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר, על שניהם הוא אומר (בראשית א), ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

פרק ז - משנה א

אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל, עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן ברזל יאכלו. ואלו הן עבדי מלוג, אם מתו, מתו לה, ואם הותירו, הותירו לה. אף על פי שהיא חייב במזונות, הרי אלו לא יאכלו בתרומה. ואלו הן עבדי צאן ברזל, אם מתו, מתו לו, ואם הותירו, הותירו לו. הואיל והוא חייב באחריות, הרי אלו יאכלו בתרומה:

פרק ז - משנה ב

בת ישראל שנסת לכהן והכניסה לו עבדים, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל, הרי אלו יאכלו בתרומה. ובת כהן שנסת לישראל, והכניסה לו, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן ברזל, הרי אלו לא יאכלו בתרומה: